

บทสรุปรายงานวิจัย สำหรับสมาชิกรัฐสภา และกรรมาธิการ

Summary of Research Studies for Members of Parliament and Committees

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

- ↳ คักยภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในกระบวนการยุติธรรม : เครือข่ายและกลไกสนับสนุน
- ↳ Capital flows in Thailand : Trends, Determinants, and Implications for
Central Bank Policies
- ↳ แนวทางการพัฒนาระบบวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากร
- ↳ แนวทางการพัฒนาสถาบันการเงินเฉพาะกิจ
- ↳ ทักษะของนักลงทุนออสเตรเลียต่อการลงทุนในประเทศไทย : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการ
ตัดสินใจ ประสพการณ์จริง และข้อเสนอแนะ

สามารถเรียกดูเอกสารได้ที่
http://library2.parliament.go.th/ejournal/e_ra.html

“วิจัยก้าวหน้า รัฐสภาก้าวไกล”

จัดทำโดย

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๖๗-๘

การเผยแพร่ความรู้ด้านงานวิจัยและพัฒนาของ กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สามารถเข้าถึงได้ ๔ ช่องทาง ดังนี้

๑. บทสรุปรายงานวิจัยสำหรับสมาชิกรัฐสภาและกรรมการ เข้าถึงและเรียกดูเอกสาร
(download) ได้ที่เว็บไซต์สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ([http://library2.
parliament.go.th/ejournal/e_ra.html](http://library2.parliament.go.th/ejournal/e_ra.html))

๒. เอกสารข่าวสารงานวิจัยและพัฒนา ซึ่งเป็นวารสารอิเล็กทรอนิกส์รายเดือน (e-journal)
เข้าถึงและเรียกดูเอกสาร (download) ได้ที่เว็บไซต์สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
([http://library2.
parliament.go.th/ejournal/e_rdnews.html](http://library2.parliament.go.th/ejournal/e_rdnews.html))

๓. รายงานวิจัยฉบับเต็ม (full text) ที่ได้รับทุนสนับสนุน หรือจัดทำโดย สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร เข้าถึงและเรียกดูเอกสาร (download) ได้ที่เว็บไซต์สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการ
สภาผู้แทนราษฎร (http://library2.parliament.go.th/ebook/e_research.html)

๔. บทสรุปรายงานวิจัย สามารถรับฟังได้ในรายการวิจัยก้าวไกล ทางสถานีวิทยุกระจายเสียง
และวิทยุโทรทัศน์รัฐสภา คลื่น ๘๗.๕ เมกะเฮิร์ตซ์ เป็นประจำทุกวันเสาร์ เวลา ๐๗.๓๐ - ๐๘.๐๐ นาฬิกา

คำนำ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรมีบทบาทหน้าที่หลักในการสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยมอบหมายความรับผิดชอบให้กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา สำนักวิชาการปฏิบัติหน้าที่ด้านการศึกษาวิจัย และการเผยแพร่ข้อมูลการวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อวงงานรัฐสภาและสาธารณชน จากบทบาทและหน้าที่ดังกล่าว กลุ่มงานวิจัยและพัฒนาจึงได้พิจารณาคัดเลือกผลงานวิจัยด้านการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ และสังคม มานำเสนอในรูปแบบของจุลสาร ทั้งนี้ เพื่อให้ผลงานที่ได้มีการวิจัยไว้แล้ว ถูกนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประโยชน์ที่จะเกิดเพื่อการสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะกรรมการด้านต่างๆ ที่มีบทบาทหน้าที่ในการพิจารณาร่างกฎหมาย ควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน และการพิจารณาสืบสวนสอบสวนเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งบทบาทในแต่ละด้านจำเป็นต้องอาศัยข้อมูลทางวิชาการและผลงานวิจัยเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลอ้างอิงประกอบการพิจารณาในเรื่องต่าง ๆ อันจะส่งผลสำคัญต่อการตัดสินใจในการทำหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ และป้องกันข้อบกพร่องที่อาจจะเกิดขึ้นได้ต่อไป

จากความสำคัญดังกล่าว กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา จึงได้จัดทำเอกสารบทสรุปรายงานวิจัยขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อวงงานรัฐสภาสนับสนุนการปฏิบัติงานให้แก่สมาชิกรัฐสภา คณะกรรมการ การตลอดจนบุคลากรในวงงานรัฐสภา รวมถึงผู้สนใจทั่วไป โดยจัดทำและสรุปไว้ในรูปแบบของบทสรุปรายงานวิจัยที่มีความกระชับและชัดเจน เพื่อให้สมาชิกรัฐสภาสามารถนำผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรัฐสภาไปปรับใช้ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานด้านนิติบัญญัติต่อไป

กลุ่มงานวิจัยและพัฒนา
สำนักวิชาการ
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕

ศักยภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกระบวนการยุติธรรม : เครือข่ายและกลไกสนับสนุน

วิจัยโดย...ฐานันดรศักดิ์ บวรนันท์กุล
เรียบเรียงโดย...จันทพร สีหาบุญลี วิทยากรชำนาญการ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มีหลักสำคัญคือการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น สนับสนุนให้ประชาชนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการปกครองและตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐอย่างเป็นรูปธรรมและมีสัมฤทธิ์ผล กอปรกับแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน มาตรา ๗๘ (๓) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านการบริหารราชการแผ่นดิน โดยกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึ่งตนเองและตัดสินใจในกิจการของท้องถิ่นได้เอง ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๑๖ และ ๑๗ ได้กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม คือ การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน และการรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

นอกจากนี้ จากสภาพข้อเท็จจริงพบว่า ประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามามีบทบาทและมีส่วนร่วมในกิจกรรมการดำเนินการหลาย ๆ ด้าน ทั้งทางตรงและทางอ้อมอยู่แล้ว แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายเหล่านี้มีความพร้อมและศักยภาพที่เพียงพอที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมได้ แต่ยังมีได้มีการสร้างเครือข่ายและกลไกสนับสนุนที่เป็นการผสมผสานระหว่างการปกครองและความยุติธรรม รวมทั้งเครือข่ายและกลไกที่มีอยู่ เช่น ยุติธรรมจังหวัด ยุติธรรมชุมชน ก็เป็นเพียงเครือข่ายและกลไกที่กระทรวงยุติธรรมจัดสร้างขึ้น ยังขาดการมีส่วนร่วมในวงกว้างจากประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเท่าที่ควร จึงควรมีการศึกษาและทบทวนเครือข่ายและกลไกสนับสนุน การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกระบวนการยุติธรรมที่มีอยู่ และแสวงหาแนวทางการพัฒนาศักยภาพดังกล่าว เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงการดำเนินการในการอำนวยความสะดวกยุติธรรมแก่ประชาชนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเครือข่ายและกลไกสนับสนุน การมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกระบวนการยุติธรรมที่มีอยู่ แนวทางการพัฒนาศักยภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในกระบวนการยุติธรรมให้สอดคล้องกับเครือข่ายด้านกระบวนการยุติธรรมที่มีอยู่ และที่กำลังเกิดขึ้นใหม่และศึกษาแนวทางการสร้างเครือข่ายและกลไกสนับสนุนที่มีประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกระบวนการยุติธรรมเข้ามามีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการศึกษา ใช้การศึกษาเชิงสำรวจ เก็บข้อมูลโดยการแบบสอบถาม (Questionnaire) และการสัมภาษณ์ประกอบ ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชนและผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งประกอบด้วย

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบลทั่วประเทศ (ไม่รวมพัทยาและกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเขตปกครองพิเศษ) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) จาก ๔ ภูมิภาค ได้แก่ ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ จำนวนทั้งสิ้น ๑,๒๘๕ ราย

ผลการศึกษา พบว่า ศักยภาพการมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินงานด้านยุติธรรมในชุมชนในระดับมาก มีเพียงด้านเดียวที่เน้นคือ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ทรัพย์สินของประชาชน และการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด นอกนั้นอยู่ในระดับปานกลาง การสร้างเครือข่ายกับภาคเอกชนในชุมชนยังมีน้อย และอยู่ในระดับต่ำ ระดับการมีส่วนร่วมในระดับสูง จะเป็นลักษณะการมีส่วนร่วมในระยะเวลาสั้น ๆ ในขณะที่การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเกี่ยวกับเรื่องงานสำคัญของชุมชน การมีส่วนร่วมในการปรึกษาหารือ การมีส่วนร่วมโดยเป็นเจ้าของหรือ การมีส่วนร่วมโดยผ่านตัวแทนยังมีในระดับที่ต่ำ

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา ได้แก่ กระทรวงยุติธรรมควรเป็นผู้นำในการจัดโครงการต่างๆ ประสานการบูรณาการและดำเนินการร่วมกัน เป็นผู้นำ (Change agent) พัฒนางานยุติธรรมชุมชนร่วมกับตำรวจชุมชน จัดประชุม/สัมมนา การจัดสรรงบประมาณ การอนุมัติงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกิจด้านงานยุติธรรม ให้หน่วยงานมีการทบทวนภารกิจในด้านการร่วมมือกับชุมชนมากขึ้น เปิดพื้นที่การดำเนินงานในภารกิจที่ยังไม่ได้ดำเนินการ

เอกสารอ้างอิง

ธวัชชัย บวรนนท์กุล. (๒๕๕๓). ศักยภาพการมีส่วนร่วมของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในกระบวนการยุติธรรม : เครือข่ายและกลไกสนับสนุน. เอกสารประกอบการประชุมวิชาการประจำปี คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

Capital flows in Thailand : Trends, Determinants, and Implications for Central Bank Policies

วิจัยโดย...ศธาฤทธิ ลีทธิกุล และณชา อนันต์โชติกุล

ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจ ธนาคารแห่งประเทศไทย

เรียบเรียงโดย...สิฐสรุ กระแสร์สุนทร วิทยากรชำนาญการ

โครงการวิจัย เรื่อง กระแสเงินทุนในประเทศไทย : แนวโน้ม ปัจจัยกำหนดที่มีอิทธิพล และสิ่งที่มีนัยสำคัญต่อนโยบายธนาคารกลาง นั้น มีที่มาจาก “การเปิดเสรีเงินทุนเคลื่อนย้าย” มีส่วนช่วยสนับสนุนการเติบโตของเศรษฐกิจและพัฒนาการในด้านต่าง ๆ แต่ก็มาพร้อมกับความอ่อนไหวที่มากขึ้นต่อภาวะเศรษฐกิจในประเทศอีกด้วย ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนเคลื่อนย้ายจากอดีตถึงปัจจุบัน รวมถึงผลกระทบของเงินทุนเคลื่อนย้ายจากอดีตถึงปัจจุบัน ผลกระทบของเงินทุนเคลื่อนย้ายต่อตัวแปรสำคัญทางเศรษฐกิจและการเงินของไทย ศึกษาปัจจัยกำหนดที่มีอิทธิพลต่อเงินทุนเคลื่อนย้าย และนำเสนอแนวนโยบายที่คาดว่าจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดจากการเปิดเสรีด้านเงินทุนเคลื่อนย้ายกับเศรษฐกิจไทยในระยะยาว ดังมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

๑. พัฒนาการของเงินทุนเคลื่อนย้าย พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเงินทุนเคลื่อนย้าย จากเดิม (ก่อนวิกฤติเศรษฐกิจ) เงินทุนเคลื่อนย้ายส่วนใหญ่มาจากเงินกู้ภาคธนาคาร ปัจจุบันเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศกลับมีบทบาทสำคัญมากขึ้น ทำให้ความเปราะบางที่เกิดจากเงินทุนเคลื่อนย้ายในรูปแบบเดิมลดลง ส่วนหนึ่งมาจากการที่อัตราแลกเปลี่ยนมีความยืดหยุ่นมากขึ้น และการยกระดับการบริหารความเสี่ยงของภาคธนาคารและภาคเอกชน อย่างไรก็ตามการที่เงินลงทุนในรูปแบบหลักทรัพย์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องอาจนำไปสู่ความเสี่ยงในรูปแบบใหม่จากความผันผวนระยะสั้นของเงินทุนเคลื่อนที่เพิ่มขึ้น นอกจากนี้ก็ยังมีความเสี่ยงจากนวัตกรรมทางการเงินสมัยใหม่ เช่น ตราสารอนุพันธ์

๒. ปัจจัยกำหนดที่มีอิทธิพลต่อเงินทุนเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศ ผลการศึกษา พบว่า เงินทุนเคลื่อนย้ายของไทยถูกกำหนดจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยพบว่าปัจจัยต่างประเทศมีความสำคัญมากกว่าปัจจัยภายในประเทศ คือปัจจัยต่างประเทศ มีปัจจัยกำหนดที่สำคัญ ได้แก่ investor risk appetite และ World GDP Growth ซึ่งปัจจัยดังกล่าวประเทศไทยในฐานะที่เป็นผู้รับการลงทุนไม่สามารถควบคุมได้ จึงจำเป็นที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องช่วยติดตามอย่างใกล้ชิด พร้อมมีมาตรการรองรับที่เหมาะสมและทันเหตุการณ์ สำหรับปัจจัยภายในประเทศที่มีความสัมพันธ์กับเงินทุนเคลื่อนย้ายอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ การเติบโตทางเศรษฐกิจของไทย ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเงินทุนเคลื่อนย้ายที่เข้ามาในประเทศไทยมีลักษณะแปรผันไปตามวงจรทางเศรษฐกิจ (Procyclical) คือ หากเศรษฐกิจดีเงินทุนก็จะยิ่งไหลเข้าสู่ประเทศมากขึ้น นอกจากนี้ความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยในประเทศและต่างประเทศที่สูงขึ้นนำไปสู่การไหลเข้าที่มากขึ้นของเงินทุนประเภท portfolio แต่มีผลในทางตรงกันข้ามกับเงินทุนประเภทอื่น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของโครงการวิจัยเรื่องนี้ คณะผู้วิจัยเสนอว่าภาครัฐควรมีกรอบนโยบายมหภาคที่ช่วยลดผลกระทบจากความผันผวนของเงินทุนเคลื่อนย้ายต่อตัวแปรต่าง ๆ ที่สำคัญทางเศรษฐกิจและการเงิน โดยควรมีกรอบนโยบายที่เน้นการรักษาวินัยทางการเงินและการคลัง มีความยืดหยุ่น มีระดับเงินสำรองที่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงของเงินทุนอย่างฉับพลัน และพิจารณาใช้นโยบายเศรษฐกิจมหภาค และ prudential measure ที่มีลักษณะ counter-cyclical เพื่อลดผลกระทบจากความผันผวนของเงินทุน

เคลื่อนย้ายต่อเศรษฐกิจ รวมถึงเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้กับภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเงินทุนเคลื่อนย้ายและค่าเงิน โดยเน้นยกระดับความรู้ในการบริหารความเสี่ยงแก่ผู้ประกอบการและครัวเรือน อีกทั้งต้องพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อให้สามารถติดตามและประเมินสถานการณ์ได้อย่างทันท่วงที และในระยะยาวเพื่อให้ประเทศไทยได้ประโยชน์จากเงินทุนเคลื่อนย้าย ภาครัฐควรเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดึงดูดเงินทุนระยะยาวที่มีคุณภาพ โดยการปฏิรูปทางโครงสร้างของตลาดแรงงานและภาคธุรกิจเพื่อเพิ่มผลิตภาพ และความสามารถในการแข่งขัน คืบคลานไปกับการส่งเสริมการลงทุนในต่างประเทศของผู้ประกอบการไทย เพื่อช่วยให้เงินทุนเคลื่อนย้ายและงบบุคลากรต่างประเทศของไทยมีความสมดุลมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

คธาฤทธิ์ สิทธิกุล และณชา อนันต์โชติกุล. (๒๕๕๒). Capital flows in Thailand : Trends, Determinants, and Implications for Central Bank Policies. วันที่สืบค้นข้อมูล ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๔. เข้าถึงได้จาก [http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/....](http://www.bot.or.th/Thai/EconomicConditions/)

แนวทางการพัฒนาระบบวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากร

วิจัยโดย...วิวัฒน์ สุวณะสังข์ และคณะ
เรียบเรียงโดย...อัญชลี จวงจันทร์ วิทยากรปฏิบัติการ

ประเทศไทยมีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยมีหลักการสำคัญเกี่ยวกับวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากรกลาง ซึ่งกำหนดให้ระบบการพิจารณาคดีในศาลภาษีอากรกลางจะต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ ทั้งนี้ คดีภาษีอากรส่วนใหญ่เป็นคดีพิพาทระหว่างรัฐกับประชาชนผู้เสียภาษี ซึ่งหากใช้วิธีพิจารณาคดีในระบบกล่าวหาอย่างในปัจจุบัน อาจก่อให้เกิดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันระหว่างคู่ความในการดำเนินคดี เช่น ความไม่เท่าเทียมกันของคู่ความในการเข้าถึงพยานหลักฐานที่จะนำมาใช้อ้างอิงเป็นพยานในการพิจารณาคดี และอาจก่อให้เกิดปัญหาการแพ้หรือชนะคดี โดยอาศัยเทคนิคของกฎหมายวิธีพิจารณาความ การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบบวิธีพิจารณาคดีในศาลภาษีอากรของไทย ในขั้นตอนการยื่นคำฟ้องและคำให้การการยื่นบัญชีระบุพยาน การสืบพยาน การพิพาทคดี การบังคับคดี และการอุทธรณ์ต่อศาลฎีกา การศึกษาหลักการทั่วไปเกี่ยวกับระบบการพิจารณาคดี ทั้งในส่วนพัฒนาการและแนวความคิดของระบบการพิจารณาคดี หลักการพื้นฐานทั่วไปในระบบวิธีพิจารณาและระบบการพิจารณาคดี รวมทั้งศึกษาระบบวิธีการพิจารณาคดีแบบไต่สวนที่ใช้ในศาลต่าง ๆ ของไทย และระบบการพิจารณาคดีภาษีอากรของต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาระบบวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากรของไทย

จากผลการวิจัยระบบวิธีพิจารณาคดีในศาลภาษีอากรของไทย เพื่อนำไปสู่แนวทางในการพัฒนาวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากรของไทย มีดังนี้

๑) กระบวนการพิจารณาคดีในศาลโดยทั่วไปสามารถแบ่งระบบพิจารณาคดีออกเป็น ๒ ระบบ คือ

๑. การพิจารณาคดีในระบบกล่าวหา มีข้อดีคือ คู่ความสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการนำเสนอข้อเท็จจริง และร่วมค้นหาความจริง ในกระบวนการพิจารณาคดีร่วมกับศาล โดยศาลจะวางตัวเป็นกลาง แต่ระบบนี้มีข้อเสียคือ การวางตัวเป็นกลางโดยเคร่งครัดของศาลอาจทำให้ข้อเท็จจริงที่ศาลได้รับจากการพิจารณาคดี เป็นเพียงผลของความสามารถ หรือความเก่งกาจของทนายโจทก์ หรือพยานจำเลยในเชิงคดีเท่านั้น เมื่อพิจารณาคดีในระบบกล่าวหา ศาลมีบทบาทในการแสวงหาความจริงน้อยมาก การดำเนินการพิจารณาคดีในระบบกล่าวหา จึงมีหลักเกณฑ์ละเอียดปลีกย่อย และมีหลักเกณฑ์การสืบพยานที่เคร่งครัดมาก นอกจากนี้ กระบวนการพิจารณาคดีอาจเป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากคู่ความอาจไม่กระตือรือร้นในการดำเนินกระบวนการพิจารณา หรือใช้สิทธิตามกฎหมายในการประวิงคดี

๒. การพิจารณาคดีในระบบไต่สวน มีข้อดีคือ ศาลมีบทบาทในการค้นหาความจริงในคดีอย่างมาก ทำให้ศาลได้รับข้อเท็จจริงที่ฟังประสงค์มาใช้ประกอบในการตัดสินคดี ไม่เกิดกรณีที่คู่ความชนะคดีกันเพียงเพราะอาศัยเทคนิคของกฎหมายวิธีพิจารณาความ และช่วยให้การพิจารณาคดีของศาลมีความรวดเร็ว คู่ความไม่อาจที่จะประวิงคดีได้โดยง่าย และทำให้ได้ข้อเท็จจริงที่รอบด้าน ครบถ้วน แต่ก็มีข้อเสียคือ การให้อำนาจชี้ขาดทั้งกระบวนการ ไม่ได้อยู่ในดุลยพินิจของศาล ศาลต้องวางตัวเป็นกลางโดยเคร่งครัด จึงอาจเกิดกรณีที่การพิจารณาคดีและการพิพาทชำนันไม่ได้เกิดจากความบริสุทธิ์ใจ หรือมีอคติต่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้โดยง่าย และอาจเกิดผลกระทบต่อความเป็นกลางได้

๒. วิธีพิจารณาความของคดีภาษีอากร ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาความคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๒๘ และข้อกำหนดคดีภาษีอากร พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดให้ใช้วิธีพิจารณาความในระบบกล่าวหาเป็นหลัก ถึงแม้ระบบกล่าวหาจะยอมรับอำนาจของศาลในการเรียกพยานมาสืบ หรือในการซักถามพยาน แต่ศาลได้จำกัดบทบาทของตนเองเฉพาะเมื่อจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหา ๒ ประการ คือ ๑) ปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของคู่ความในการเข้าถึงพยานหลักฐาน ๒) ปัญหาการแพ้หรือชนะคดีโดยอาศัยเทคนิคกฎหมายวิธีพิจารณาความ

๓. เมื่อพิจารณาระบบวิธีพิจารณาความคดีภาษีอากรของไทยเปรียบเทียบกับวิธีคดีพิจารณาความคดีอากรของต่างประเทศ พบว่า กฎหมายไทยไม่ได้กำหนดให้ใช้วิธีพิจารณาความในระบบไต่สวนไว้อย่างชัดเจน และไม่ได้ยึดถือการพิจารณาความในแบบกล่าวหาอย่างเคร่งครัด แต่ได้มีการผ่อนคลายเป็นพิเศษเพื่อให้ศาลสามารถค้นหาข้อเท็จจริงได้บ้างตามความเหมาะสม

๔. การใช้วิธีพิจารณาความในระบบไต่สวน จะทำให้ศาลสามารถเข้ามามีบทบาทในการค้นหาความจริงมากขึ้น โดยศาลจะไม่วางตัวเป็นกลางอย่างเคร่งครัด ไม่ปล่อยให้การนำสืบพยานหลักฐานต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของคู่ความเพียงฝ่ายเดียว ก่อให้เกิดความเป็นธรรมต่อคู่ความ ลดปัญหาความไม่เท่าเทียมกันของคู่ความในการเข้าถึงพยานหลักฐาน และปัญหาการแพ้หรือชนะคดีโดยอาศัยเทคนิคของกฎหมายวิธีพิจารณาความ

ทั้งนี้ ข้อเสนอแนะเพื่อให้แนวทางการพัฒนาระบบวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากรมีประสิทธิภาพมากขึ้น มีดังนี้ ๑) ควรมีการกำหนดให้นำเอาระบบการไต่สวนมาใช้ในการพิจารณาความมากขึ้น และกำหนดให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ๒) แนวทางการร่างข้อกำหนดคดีภาษีอากร หรือการแก้ไขพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาความคดีภาษีอากร อาจทำได้โดยการเทียบเคียงจากบทบัญญัติเกี่ยวกับการพิจารณาความที่เป็นระบบไต่สวน เช่น ในการค้นหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคดี นอกจากการแสวงหาข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การของคู่ความแล้ว หากผู้พิพากษาเห็นว่า ข้อเท็จจริงของคู่ความยังไม่เพียงพอ ยังไม่ชัดเจนในประเด็นใด ผู้พิพากษาอาจออกคำสั่งเรียกคู่กรณีหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ รวมถึงตรวจสอบสถานที่ บุคคล เพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร ๓) ควรกำหนดให้ศาลภาษีอากรมีอำนาจเรียกเอกสารหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของฝ่ายบริหาร หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาได้อีกตามที่เห็นสมควร เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ทั้งนี้ เพราะผู้เสียภาษีอากรไม่สามารถทราบได้ว่า เอกสารหลักฐานใดอยู่ในความครอบครองของฝ่ายบริหาร จะเป็นประโยชน์ต่อการพิสูจน์ข้อเท็จจริงเพื่อผลแพ้ชนะคดีของตน ๔) การแก้ไข เพื่อกำหนดให้นำเอาระบบการไต่สวนมาใช้ ควรแก้ไขเพิ่มเติมโดยการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลภาษีอากร และวิธีพิจารณาความคดีภาษีอากร เพื่อให้หลักการใช้วิธีพิจารณาความแบบไต่สวนมีสถานะความเป็นกฎหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ๕) การนำเอาระบบไต่สวนมาใช้บังคับควรมีการกำหนดผู้เชี่ยวชาญในการทำหน้าที่กลั่นกรองและการกำหนดว่าในแต่ละคดี จะต้องใช้พยานหลักฐานอะไรบ้าง เพื่อทำหน้าที่ช่วยศาลในการค้นหาความจริงแห่งคดี

เอกสารอ้างอิง

วิวัฒน์ สุวณิชสังข์ และคณะ. (๒๕๕๓). แนวทางการพัฒนาระบบวิธีพิจารณาความในศาลภาษีอากร.

กรุงเทพฯ : ศาลภาษีอากร สถาบันอบรมวิจัยและพัฒนากฎหมายภาษีอากร.

แนวทางการพัฒนาสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

วิจัยโดย...สุขุมมาลย์ ลัดพลี และคณะ
เรียบเรียงโดย...ฐาภกร จุลินทร วิทยากรชำนาญการพิเศษ

ระบบสถาบันการเงินประกอบด้วย ๒ ส่วนคือ สถาบันการเงินเอกชนและสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ (ซึ่งมีความหมายคือ สถาบันการเงินของรัฐที่มีกฎหมายเฉพาะในการจัดตั้งเพื่อตอบสนองในการส่งเสริมและการพัฒนาเฉพาะด้านของรัฐบาล เช่น ธนาคารออมสิน ธนาคารอาคารสงเคราะห์ เป็นต้น) โดยที่สถาบันการเงินเอกชนจะดำเนินธุรกิจตามกลไกตลาด ในขณะที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจเป็นกลไกของรัฐบาลในการสนับสนุนส่งเสริมในกรณีที่สถาบันการเงินเอกชนไม่สามารถตอบสนองความต้องการทางการเงินของผู้ประกอบการและประชาชน ฉะนั้น จึงได้กำหนดให้มีการศึกษาความทับซ้อนของการให้บริการทางการเงินที่ทับซ้อนระหว่างสถาบันการเงินเฉพาะกิจด้วยกัน หรือความทับซ้อนกับสถาบันการเงินเอกชน ตลอดจนความต้องการบริการทางการเงินเพิ่มเติมจากสถาบันการเงินเฉพาะกิจหรือตลาดเฉพาะ (Niche Market) ที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจยังสามารถให้บริการได้

สำหรับระเบียบวิธีวิจัยของรายงานวิจัยนี้ได้กำหนดให้ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีวิจัยเชิงสำรวจ และวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการส่งแบบสอบถามต่อลูกค้าของสถาบันการเงินเฉพาะกิจทั้ง ๕ แห่งทั่วประเทศ โดยมีกระบวนการตั้งแต่การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง และการสุ่มตัวอย่างโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจะเป็นการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ในลำดับแรกใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยเลือกสถาบันการเงินเฉพาะกิจจำนวน ๕ แห่งเพื่อทำการการศึกษา ต่อมาจึงใช้การสุ่มตัวอย่างแบบโควตาของสถาบันการเงินเหล่านี้ ตามสัดส่วนของธุรกรรมการรับฝากเงินและการให้สินเชื่อ นอกจากนี้ จึงมีการจัดเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้เสีย ในส่วนของการวิเคราะห์ข้อมูล ได้กำหนดให้ใช้วิธีทางสถิติเพื่อประมวลผลจากแบบสอบถาม เช่น การวัดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ฐานนิยม และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยที่ค้นพบคือ (ก) ในส่วนของการบริการเงินฝาก สถาบันการเงินเฉพาะกิจมีการให้บริการเงินฝากที่ทับซ้อนกันเองและทับซ้อนกับธนาคารพาณิชย์ในมิติของผลิตภัณฑ์และพื้นที่ให้บริการ แต่ความทับซ้อนนั้นไม่ได้เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานทั้งของสถาบันการเงินเฉพาะกิจและธนาคารพาณิชย์ และการแข่งขันในการให้บริการด้านเงินฝากเป็นไปตามกลไกตลาด อนึ่ง ไม่อาจสรุปได้อย่างชัดเจนถึงการทับซ้อนกันอย่างเต็มที่เมื่อพิจารณาถึงมิติการให้บริการ เนื่องจากกลุ่มใช้บริการมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน เช่น กลุ่มผู้ใช้บริการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จะมีระดับรายได้และการศึกษาน้อยกว่าผู้ใช้บริการของธนาคารอาคารสงเคราะห์และธนาคารออมสิน และก็ไม่มีการทับซ้อนกันถึงความทับซ้อนระหว่างสถาบันการเงินเฉพาะกิจกับธนาคารพาณิชย์สำหรับการให้บริการด้านเงินฝาก และ (ข) ในส่วนของการให้บริการสินเชื่อ สถาบันการเงินเฉพาะกิจมีผลิตภัณฑ์สินเชื่อที่มีลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน โดยธนาคารอาคารสงเคราะห์มีหน้าที่หลักคือ การใช้สินเชื่อที่อยู่อาศัย สำหรับธนาคารเพื่อการเกษตรฯ มีบทบาทสำคัญในการให้สินเชื่อกับภาคการเกษตรและเกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ในส่วนของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มีบทบาทในการสนับสนุนให้สินเชื่อแก่ผู้ประกอบการขนาดเล็ก สำหรับธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มีบทบาทต่อการให้สินเชื่อกับผู้ประกอบการที่ต้องการบุกเบิกตลาดในต่างประเทศ จะมีเพียงแต่ธนาคารออมสิน ที่ให้บริการสินเชื่อที่หลากหลายทำให้เกิดความทับซ้อนกับการให้บริการสินเชื่อของธนาคารเพื่อการเกษตรฯ (สินเชื่อเกษตรกรรวม) ธนาคารอาคารสงเคราะห์ (สินเชื่อที่อยู่อาศัย) และธนาคาร

พัฒนาวิสาหกิจฯ (สินเชื่ออุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม) นอกจากนี้ยังปรากฏว่า สถาบันการเงินเฉพาะกิจมีผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกับธนาคารพาณิชย์โดยทั่วไป เช่น สินเชื่อที่อยู่อาศัยและสินเชื่อเพื่อเพื่อธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างสถาบันการเงินเฉพาะกิจกับธนาคารพาณิชย์จะอยู่ที่ฐานลูกค้าเป็นสำคัญ สถาบันการเงินเฉพาะกิจมีกลุ่มเป้าหมายเฉพาะของตนเองในการให้บริการสินเชื่อ เช่น ผู้มีรายได้น้อย (เกษตรกร ข้าราชการระดับกลางหรือผู้ประกอบการที่ริเริ่มในการทำธุรกิจ) และไม่ได้แข่งขันกับธนาคารพาณิชย์โดยตรง จึงไม่ถือว่าเป็นการทับซ้อนในการให้บริการ แต่เป็นการเข้าไปให้บริการกับกลุ่มเป้าหมายที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการของธนาคารพาณิชย์เพื่อทำให้การให้บริการของภาคการเงินมีความสมบูรณ์

สำหรับข้อเสนอแนะจากงานวิจัยที่สำคัญคือ การกำหนดให้หน่วยงานกำกับดูแลกำกับให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจ ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้ง โดยเน้นให้บริการกับกลุ่มเป้าหมายหลัก และมีผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการให้บริการที่ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยมีลำดับ ดังนี้ (๑) ให้นโยบายการสงเคราะห์ คงมิบทบาทในการปล่อยสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัยให้กับผู้มีรายได้น้อยที่ยังไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง (๒) ให้นโยบายเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร คงมิบทบาทในการปล่อยสินเชื่อให้กับเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยและเพิ่มบทบาทในการช่วยเหลือทางการเงินแก่ผู้ประกอบการในภาคเกษตรกรรม ซึ่งประสบปัญหาในการขอรับสินเชื่อกับธนาคารพาณิชย์ (๓) ให้นโยบายพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มุ่งเน้นการปล่อยสินเชื่อในภาคอุตสาหกรรม และให้สินเชื่อระยะยาวเพื่อยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพของผู้ประกอบการ (๔) ให้นโยบายเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย มุ่งเน้นการปล่อยสินเชื่อแก่ผู้ส่งออกในตลาดใหม่ ๆ และพิจารณาแนวทางการเพิ่มบทบาทในการบริการด้านประกันการส่งออกและการลงทุนในต่างประเทศ (๕) ให้นโยบายออมสิน มุ่งเน้นการส่งเสริมการออมในทุกภาคส่วน และเพิ่มบทบาทในการเป็นแหล่งเงินให้กู้ยืมระหว่างสถาบันการเงินเฉพาะกิจในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเสริมสภาพคล่องให้กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่ไม่สามารถรับฝากเงินจากประชาชนได้ พร้อมทั้งพิจารณาแนวทางการขยายบทบาทในการรับทำหน้าที่เป็นนายหน้ารับลูกค้าให้กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจที่มีความเชี่ยวชาญในการปล่อยสินเชื่อเฉพาะด้าน อย่างไรก็ตาม ให้ลดบทบาทในการให้สินเชื่อที่อยู่อาศัยที่เป็นการแข่งขันกับธนาคารอาคารสงเคราะห์ นอกจากนี้ ให้หน่วยงานกำกับดูแลจัดทำแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินเฉพาะกิจในระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อกำหนดบทบาทและทิศทางของสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้สามารถเป็นเครื่องมือของรัฐบาลที่มีประสิทธิภาพและใช้เงินงบประมาณให้เหมาะสมและคุ้มค่า สำหรับข้อเสนอแนะด้านการบริการคือ การกำหนดให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจปรับปรุงเรื่องความรวดเร็วในการให้บริการโดยใช้ระบบการทำงานที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงและจัดฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องให้พนักงานมีความเชี่ยวชาญในการให้คำแนะนำและบริการที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจบริหารจัดการต้นทุนเงินและต้นทุนในการดำเนินการให้เหมาะสมเพื่อกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่ไม่เอารัดเอาเปรียบผู้ใช้บริการ อีกทั้งภาครัฐควรจัดให้มีบริการร่วมกันระหว่างสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เอกสารอ้างอิง

สุขุมาลัย ลัดพลี และคณะ. (๒๕๕๒). แนวทางการพัฒนาสถาบันการเงินเฉพาะกิจ. รายงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง.

**ทัศนะของนักลงทุนออสเตรเลียต่อการลงทุนในประเทศไทย :
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ประสบการณ์จริง และข้อเสนอแนะ**

ศึกษาโดย...สุนีย์ สถาพร

เรียบเรียงโดย...ปรียวรรณ สุวรรณสุนย์ วิทยากรปฏิบัติการ

ผลของนโยบายการเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุนของออสเตรเลียในทศวรรษที่ ๑๙๘๐ ตามแนวนโยบายขององค์การการค้าโลก (World Trade Organization : WTO) ทั้งนี้ รัฐบาลออสเตรเลียได้ลดอัตราภาษีศุลกากรแต่เพียงฝ่ายเดียว จากประมาณ ๖๐% เหลือประมาณ ๕ - ๑๐% ในปัจจุบันในหมวดสินค้าส่วนใหญ่ ส่งผลให้สินค้าและบริการราคาถูกลงกว่าจากต่างประเทศ หลังไหลเข้ามาแข่งขันในประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมการผลิตที่ใช้แรงงานสูงในประเทศจำนวนมาก ต้องปิดกิจการลงหรือหาทางปรับแก้เพื่อความอยู่รอด ซึ่งหนึ่งในยุทธศาสตร์การอยู่รอดคือ ลดต้นทุนการผลิตด้วยการย้ายฐานการผลิตไปต่างประเทศ โดยจุดประสงค์ในการไปลงทุนต่างประเทศมีสองประการสำคัญ คือ ประการแรก ผลิตเพื่อขายในประเทศนั้น และประการที่สอง ผลิตเพื่อส่งออกสำหรับบริษัทที่มุ่งเจาะตลาดในประเทศที่สาม ซึ่งการที่นักลงทุนชาวออสเตรเลียจะเลือกประเทศที่ลงทุนนั้น จะต้องคำนึงถึงเศรษฐกิจมหภาคเป็นหลัก คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศนั้น ๆ เสถียรภาพทางการเมือง โครงสร้างสาธารณูปโภค ระบบกฎหมายของประเทศ รวมถึงเศรษฐกิจจุลภาคที่เกี่ยวข้องเนื่องกับเรื่องต้นทุนการผลิตคือ ด้านแรงงานและวัตถุดิบ นอกจากนี้ ปัจจัยด้านสังคมวัฒนธรรม เช่น ทัศนคติของคนในประเทศ มีคนรู้จักไว้ใจ คุณภาพชีวิตที่ดีก็ล้วนส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนทั้งสิ้น

การศึกษาวิจัยดังกล่าว จึงเป็นการศึกษาทัศนะของนักลงทุนออสเตรเลียต่อการลงทุนในประเทศไทย เพื่อให้ทราบความคิดเห็นและทัศนคติที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนออสเตรเลียที่ได้เข้ามาประกอบการธุรกิจในประเทศไทย ดังนี้

๑. ต้นทุนการผลิต เห็นว่า ประเทศไทยมีต้นทุนโดยรวมในการทำธุรกิจค่อนข้างสูง โดยเฉพาะต้นทุนในการติดต่อ และดำเนินการกับระบบราชการ การเช่าอาคารประกอบการธุรกิจ

๒. เสถียรภาพทางการเมืองและเศรษฐกิจ ความเห็นส่วนใหญ่เกี่ยวกับเสถียรภาพทางการเมือง เห็นว่านับแต่การทำรัฐประหาร ทำให้ประเทศไทยเสียภาพลักษณ์อย่างยิ่ง แม้ว่าผลการรัฐประหารจะไม่เกิดความสูญเสียถึงแก่ชีวิตก็ตาม อีกทั้งเหตุการณ์วาระเบิดในกรุงเทพฯ และความรุนแรงในภาคใต้ก็มีผลต่อความรู้สึกของนักลงทุนว่าประเทศไทยมีความไม่ปลอดภัย รัฐบาลไม่สามารถควบคุมสถานการณ์เอาไว้ได้ ในด้านเศรษฐกิจนั้น ข้อวิตกที่มากที่สุด สำหรับธุรกิจส่งออกคือการแข็งตัวของค่าเงินบาท ส่วนธุรกิจที่มุ่งตลาดผู้บริโภคคือเรื่องภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว เนื่องจากได้รับผลกระทบวิกฤตเศรษฐกิจทั่วโลก

๓. เรื่องหุ้นส่วนไทย เห็นว่า หากควบคุมกิจการเองได้ นักลงทุนออสเตรเลียก็มีความต้องการที่จะควบคุมเอง หากบริษัทที่ต้องการหุ้นส่วนไทยก็เพื่อต้องการให้ช่วยเข้าถึงลูกค้าในประเทศ หรือเพื่อใช้เส้นสายอิทธิพล แต่นักลงทุนจำนวนมากมีประสบการณ์ที่ไม่ดีนักกับหุ้นส่วนไทย โดยกล่าวถึงว่ามีความเห็นแก่ตัว ถูกโกง และเอาเปรียบ

๔. ด้านคนงานไทย คุณภาพและความเตรียมพร้อม นักลงทุนออสเตรเลียเห็นว่า คนงานไทยมีการใช้คนถูกกับงาน ลูกจ้างมีประสบการณ์ในการทำงานค่อนข้างมาก และมีความภักดีต่อนายจ้าง แต่ทั้งนี้ คนไทย

มีนิสัยกลัวความรับผิดชอบ ไม่มีความสามารถด้านภาษาที่สอง ขาดความคิดริเริ่ม ข้อนปัญหา ทำงานน้อยที่สุด แต่หวังผลตอบแทนมากที่สุด

๕. กฎหมายและกฎระเบียบ นักลงทุนต่างชาติส่วนใหญ่ขาดความเชื่อมั่นในกฎหมายไทย และระบบกฎหมาย เพราะกฎหมายโดยทั่วไปขาดความชัดเจน มีการตีความตามอำเภอใจ มีลักษณะสองมาตรฐาน ขาดความโปร่งใส เกิดการคอร์รัปชันสูง

จากลักษณะปัญหาดังกล่าวที่ได้จากการศึกษา สอบถามทัศนชนักลงทุนออสเตรเลีย ทำให้ผู้วิจัยได้จัดทำข้อเสนอแนะเพื่อให้ภาครัฐได้ทราบ และนำไปสู่การจัดทำนโยบายต่อไป ดังนี้

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของรัฐบาล โดยสร้างความฉับไวให้กับระบบราชการ แก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน

๒. การพัฒนาระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาเป็นสังคมความรู้ สอนให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมุ่งสอนเรื่องคุณธรรมควบคู่กับความรู้ด้วย

๓. การเพิ่มทักษะและความรู้ด้านเทคโนโลยีแก่แรงงานไทย โดยเฉพาะการพัฒนาภาษาอังกฤษ เพื่อให้แรงงานไทยสามารถติดต่อสื่อสารได้ การพัฒนาความรู้ให้สามารถรับการถ่ายทอดเทคโนโลยีจะช่วยให้เป็นการพัฒนาขีดความสามารถให้มากขึ้นด้วย

เอกสารอ้างอิง

สุนีย์ สถาพร. (๒๕๕๑). ทัศนชนักลงทุนออสเตรเลียต่อการลงทุนในประเทศไทย : ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจ ประสบการณ์จริง และข้อเสนอแนะ. กรุงเทพฯ : สำนักกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.).